

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

VELLAS ARTS.

—Bè noy ¿y encare no s' acaba aquest quadro?..

FLOR DE UN DIA.

NOVELA BASADA EN EL BELLÍSSIMO DRAMA
DEL MISMO NOMBRE

POR

D. MANUEL ANGELON.

Dos numerosísimas ediciones van ya agotadas de una obra que se hizo popular desde su primera aparicion al público.

Los muchos pedidos que nos asediaban tanto de América como del resto de España, y la carencia absoluta de ejemplares, nos han movido á publicar esta 3.ª edicion, con condiciones tales de baratura y buen gusto tipográfico, cual ya no puede exigir mas el público que nos favorece.

Bastará decir que la «Flor de un dia» que forma dos bellos y elegantes tomos en 8.º y que antes costaba 28 reales, se espense hoy á 8 reales en Barcelona y á 10 en el resto de España, franco de porte.

La venta en las principales librerías de esta capital, y para los envios dirigirse á la Librería Española de Lopez, Rambla del Centro, número 20, tienda.

Perseguit pèls inglesos, un tronera 'ls deya un dia:

—¡Ay! si vostés sapiguéssen lo molt que m' ha costat engatussarlos, tindrian llástima de mí, y no m' acossarian d'aquesta manera!

Una noya romántica deya en una tertulia tot badallant de son:

—¡Ay! Ja voldria trobarme entre 'ls braços de Morfeo!..

Un senyor molt devot que la sentia:

—Repara donya Circunció quinas noyas mes deshonestas pujan avuy en dia?

No han anat may á fora?

Donchs casi no hi ha casa en que no crihin tocino: lo tocino es un membre de la familia, que viu un any á la còrt y un altre any al rebost.

Passejantme un dia per un poblet de la montanya, veig un noy plorant amargament.

—¿Qué tens noy?

—Ay! vá respóndre'm aixugantse 'ls ulls ab lo invers de la má:—La truja de la mare se n' ha anat ab lo berro del apotecari!..

Definició dels exponsals, del matrimoni y del divorci, feta per un divorciat.

Exponsals: la corda fluixa en que l' home tracta de penjar-se.

Matrimoni: lo llás que l' apreta y l' escanya.

Divorci: la corda que s' ha trencat ab lo pés de la víctima.

Deya un manobre á un altre:

—Toni, aném al trayato?

L' altre qu' era molt fumador, pregunta:

—¿Qué donan avuy?

—Home: Pablo y Virginia!..

—Virginia!.. es massa fort, si 'l menos donessin habano y filipino.

Havia prés la Virginia del drama, pèl tabaco de Virginia.

—¿Qué es la medicina? preguntava un se-

nyó á un metje molt aixerit ¿Es ciencia? ¿Es art?

—Mes que ciencia es art, responia 'l metje: un art de guanyarse la vida, ab la vida del próxim.

Un pintor vá exposar un quadro:

Representava un estable y dos burros, y tenia al péu un rétol que deya «Ja som tres!»

L' espectador al llegirlo se n' anava amoscat, fins que un dia, digué un senyor molt aixerit:

—Si senyors: son tres: los dos burros y 'l llebrero que es mes burro qu'ells.

Un jove, parat davant de un aparador, véu en lo cristall l' imatge de un pillet, acostántse-li y ab molta cautela anant per péndre-li 'l relloj.

En lo moment de la operació l' agafa pèl bras.

—¡Alto aquí!.. l' hi diu.

Lo pillet qu' era molt jove, exclamá:

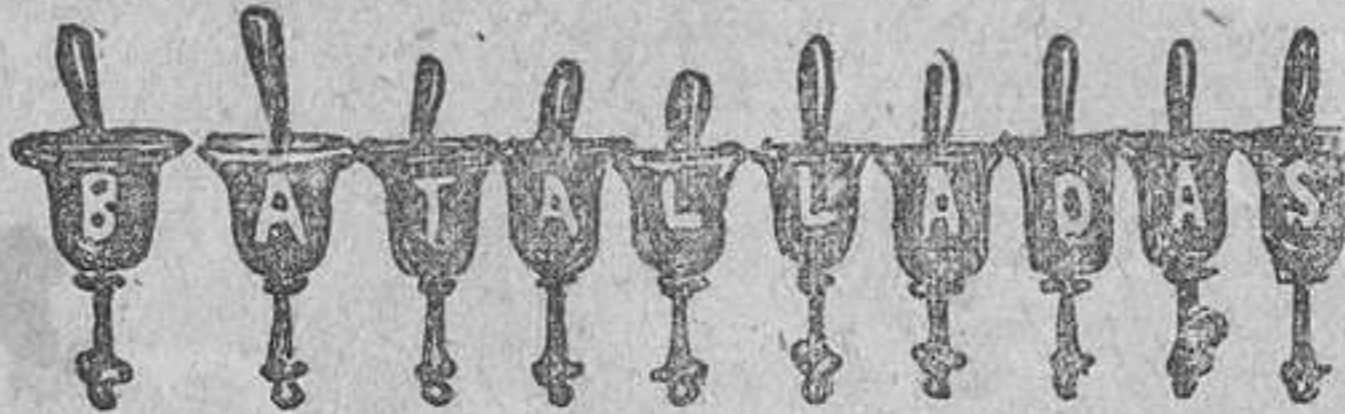
—¡Ay! si se'n ha adonat, dispensim, no soch mes que un aprenent.

Una mare tenia á la falda una hermosísima criatura de tres ó quatre mesos.

Prop d' ella un noyet de uns set anys fill seu també, lo mirava ab la boca oberta.

—Mira, mira, Enriquet l' hi deya la mamá tota satisfeta: mira 'l teu germanet quins ulls tant bonichs que tè.

—Gran mal se 'n farà, exclama l' altre plé d' enveja: gran mal se 'n farà, com que fá tant poch temps que 'ls ha estrenat!

Lo comandant militar carlista ha enviat una comunicació á la plassa de Cañete, dihent qu' en cas de no entregarse, entrarà allá á la forsa degollant fins a las criaturas de pit.

Aquest rasgo de bíblica religiositat, nos recorda 'l rey Herodes.

Mossen Galcerán continúa ferit en l' Hospital de Manresa.

Aquest dia, segons dihen los periódichs, demaná als oficials del exércit que 'l visitavan, si en lo siti de la batussa havian trobat casualment...—«lo seu sabre? lo seu trabuch? dirán vostés?...» pues no senyors: si havian trobat un petit Sant-Cristo que portava.

Los diaris no 'u dihen; pero 'ns sembla que aquest Sant Cristo tè de ser de plata.

Ab un mateix tren van marxar cap á Cádiz l' administrador del *Quartel Real* en Madrid, y 'l senyor Giner de los Rios, catedrático de l' Universitat Central: lo primer en direcció á Fernando Miedo y l' altre destinat á Canarias, ab motiu de certa protesta.

Ho sento pèl *protestant*, y me'n alegro pèl *catòlich*.

Diu *El Pueblo*, periódich de Madrid:

«Cabrera que avuy es com si dignéssim lo primer galan del teatro polítich, na sigut declarat inviolable é indiscutible: al abrich ja de tota indiscreció periodística, no pot ser ja assumpto de discussió, sino objecte de alabansa. ¡Vaya una cosa mes particular!..»

Y are vagin á creure, que aixó de neixe ab una estrella al front es una mentida.

¡Qué 'u diga Cabrera! Després de haverse casat ab una milionaria inglesa, ser declarat cap á sas vellesas inviolable é indiscutible!..

Cá! Si n'hi há per tornarse.. cabecilla!

L' *Independencia* ha sigut suspesa per vuit dias, per la reproducció en sas planas de una protesta, que segons deya havia sigut publicada á Madrid, ab lo péu de imprenta corresponent.

Davant de tals *suspensions* un home, no hi pot fer mes, ho sent per deu mil rahons, y 's queda ab l' ánim *suspès*.

Un recort histórich que treyém de un periódich local:

«Fa alguns sigles un emperador de Alemania excomunicat pèl Papa, retxassat per l' especie humana, moria miserablement, errant y plé de fam, com un leprós moral.

«La sandalia romana posava 'l péu sobre 'l globo dels emperadors germánichs.

«Avuy los emperadors tenen baix lo seu ceptre á la tiara.

«L' historia es l' eterna revenja del present sobre 'l passat.»

A Aleixar un de aquests dias gran pallissa á la partida de 'n Mora: gran número de morts y ferits y 230 presoners, entre ells quatre ó cinch cabecillas.

Los dispersos, batuts en diversos pobles per las rondas y per las columnas.

¡Aquest, aquest, es lo cami de la pau!

L' *Epoca*, periódich de la situació 's dedica va dias endarrera á examinar la elevació al trono de Xina del prínceph Chum.

El Tiempo, company y confrare de L' *Epoca*, empleava la seva part política en un article sobre la administreció de justicia en Egipte.

Ja 'u veuen: si 'ls diaris dels que manan fan aixó, quan volen ocuparse de política, ¿extranyarán un dia que vegin á la CAMPANA un extracto del *Flos sanctorum*, ó del primer llibre de cuyna que 'ns cayga á las mans?

En aquest mateix mes l' insurrecció carlista compleix l' edat de tres anys.

¡Y criatura estranya! A pesar dels babons que fins are se l' hi han dat, los cuchs no l' han morta.

Definitivament: lo millor será tractarla ab la palmeta de ferro, sino ¡pobres de nosaltres!

En un establiment de Barcelona hi ha exposats pera la venta quadros y dibuixos que passen per ser d' En Fortuny, y no ho son. Aixó es insultar la memoria del eminent pintor. Si 'l duenyo del establiment citat no retira 'ls quadros y dibuixos á que 'ns referim, nos veurém obligats á citar noms.

Ja 'u deuen haver llegit.

Lo senyor Brusi será dintre de poch honrat ab un títol de Castilla, y 'l senyor Manyé ab la distinció de gentil home de cámara.

Al donar noticias com aquesta, sentim una satisfacció sens límits.

La sentim porque avants que tot som homes práctichs.

Y que volen ferhi!.. Are admirém la previsió del que desde tants anys endarrera, vá tenir la idea de colocar un escut á la primera plana del *Diari de Barcelona*.

Al últim haurá sortit ab la seva.

¡Volen llegir un sueítet molt ressaltat que publica *La Bandera espanyola*, ocupantse dels radicals y sagastins que tractan de formar un partit dintre de l' actual situació? Donchs aquí vá:

«Lo nou partit adelanta rápidamente en la seva organizació: dintre de poch estará á la disposició del públich, ab los seus principis y tot. Será una de las millors barrejas conegudas fins al present: per quan s'ha prés lo millor de cada camp, y 's fá la confecció ab lo major esmero. Los cultivadors polítichs que tant havian duplat de la eficacia y utilitat dels

empelts aplicats a la producció de partits, tindran aquesta vegada que rendirse, quan vegin que al setembrista l'hi surt fulla, després flor y per últim fruyt. fruyt que fins lo portarán taula del pressupost.»

LA TORNADA.

(BALADA.)

I.

Recolzada á la finestra
Que dona de cara al hort,
Plora madona Xarapia,
Plora llágrimas de doll
Passan horas y mes horas
Passan jorns y tornan jorns,
Mes de la guerra no torna
No torna son ayador.

Fixa tenia la vista
La madona á un munt de cols,
Quan repara que travessa
Tot esbarat un gat roig.

La madona arrenca un xiscle,
S' alsa dreta, cau de cop,
Fà una ganyota, esbufega,
Y li 'n vé gran tremolor.
Al ohí 'l xiscle hi acuden
Del palau los servidors,
Y al torná en si la madona
Y al véurels tots al entorn,
Los diu ab véu concirosa
Y plorant ab amargor:
—Agenolleus *servidumbre*,
Agenolleus, reseu tots,
Que á la guerra lo vostre amo
Li han fet fills meus, un capnou!

II.

Lo sol anava á la posta
Son mantell arrossegant;
La madona segueix trista
Y plora que plorarás!
Respira tot tal tristesa
Que mes no 'n pot respirar,
Las cols mitj acivelladas,
Mústichs y arronsats los naps,
Lo ferm bramular dels ases,
Los frèstechs bufechs dels gats,
Tot diu que 'l sol vá de posta,
Tot diu que 's trist, que 's fá tart!

Cap nova no ha sapiguda
De son ayant alorat,
Cap nova li es arribada
Per poderla aconsolar.
Al bell punt que 'l sol se colga
Tot dihent al mon: fins demá,
Al lluny s'ouhen las patadas
Del galopar d' un caball.
Trau la madona una ullera
Y mira que miratás,
Quan exclama ab alegria:
—Un propi, un propi, alabats
Sigan San Pere y San Jordi,
San Cosme y San Damiá!
Ja descavalca 'l jinete,
Já truca, ja puja á dalt,
Ja es als peus de la madona,
Ja s' ha tornat á aixecar,
Ja s' tira un pas endarrera,
Ja s' quadra, ja está clavat.
—¿Quinas novas son portadas?
—Bonas per are.

—Endavant.

—Vè grás y bó?
—Jo 'u crech dona!
—Hèu vigilat si al tornar
Ha fet l' os ab capminyona?
—No ha fet l' os ab cap.

—¿Ab cap?

—Ja podéu estar tranquila:
No está pas per gatejar.
—¿Que's molt lluny?

—No: es á mitja hora:

Lo veuréu dintre uns instants.
S'es aturat endarrera
Ab tots los demes companys,
perque volent menjar figas
Eix mati per esmorsar,
S' ha trobat are ab apuros
Y no ha pogut tirá avant.

E. C. y C.

—Senyora Quiteria, deya una que está suscrita al Brusi per lo de las funcions religiosas.—

¡Veji lo que son las cosas!... Ca! No hi ha que fiarse de ningú...

—Y aixó donya Pelegrina, que passa?

—Miri, aquí t'è 'l senyó Manyé, no sab? l' autor d' aquells articles tant místichs... ¿Vosté 'l tenia per católich, no es veritat? Donchs jo també. Y á pesar de tot are 'ns surt ab que s' ha deixat fer *gentil*... ¡Ay aquesta falta de fé, aquesta falta de fé, 'ns perdrá!

Los carlins de la partida de 'n Vallés, al veure que no cobravan, se n'han anat cada hù pèl sèu costat, y 'l cabecilla s' ha quedat sol ab la música.

Pobre Vallés! ni siquiera trobarse ab companys suficientes pera ballá un llanceros!

Al Nort ha sortit un nou cabecilla anomenat *Colchones*.

Ja 'u veuhen: ¡MATALASSOS!

Aquest si, que no negarán los mateixos carlins que tregina molta llana.

Corran unas oracions carlistas, dirigidas á Sant Miquel.

En ellas l'hi diuhen al Sant: Supremo *princeph* del *principats* del Cel y *capità* de la milicia angélica.

—¿Cóm vol que guanyin, me deya un, si á Sant Miquel, ab tot y ser un sant, no l'hi cusan mes que tres estrelles á la maniga?

Aquests dias de funció de iglesia, un que havia perdut en lo joch tot lo que tenia, entra á l' iglesia de Sant Jaume, á distreure 'l mal humor.

Hi véu cadiras, s' asséu en una, y al cap de estona se l'hi acosta l'home per cobrar.

—Si es servit, l'hi diu.

—¿Qué hi há?

—Val quatre quartos.

—Quatre quartos?... Y créu que si tingués quatre quartos vindria á seure aquí?

¿Quinas son las letras del alfabet que juntas fan mes animal de quatre potas?—AK.

¿Y las que millor van en un cotxe diligencia? QP.

¿Y las que fan mes insecte? QK.

¿Y las que fan mes volátil? OK.

¿Y las que entran indispensablement en lo xocolate? KKO.

¿Y las qué fan mes home? CBDO.

Mira 'ls camps, mira los boscos

mira 'ls prats, mira la plana,

mira 'ls arbres, los passeigs,

los jardins y fins lo parque,

per tot arréu verdas fullas

fullas novas verdejantas....

no ho reparas y no sents

lo cor tot plé d'esperansa?

¡perque l'esperansa es verda...

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Preocupacions familiars:

Un jove avants de casarse gasta molt de

butxaca y de salut. Menja al café, retira tart, tot sovint lo metje 'l visita y aquesta vida no pot continuar.

Véu á una noya; es guapa, se n'enamora, y avants de casarse, tira 'ls següents plans:

—«Ab lo que mal gasto ne tinch prou per mantenirla: y en cambi aniré ben endressat, bèn planxadet, bèn alimentat, despatxaré al metje, y als quinze dias comensa per mí una era de felicitat.»

Se casa: la dona l'hi surt capritxosa y malgastadora, ni 'l planxa, ni l' endressa, ni l' alimenta, y al cap de quinze dias lo metje 'l declara tísic incurable. La seva casa es una guerra-civil: fins los mobles van enlayre com si 'ls carlins hi entressin... ¡pobre jóvel...

MORALEJA: No sempre 's compleixen las esperansas del home, ni totas las ilusions se realisan!

¿QU' ES LA VINYA?

SONET.

La vinya es del pagés sa filla aimada,
del bebedor lo cel de sa existencia,
del caminant ab set, l' omnipotencia
y es la mare dels tints de mes tirada.

Res com lo such del cep per fer bromada,
y son tantas sas lleys, qu' ab eloqüencia
soldar llissons de *dret*, y ab reverencia
també mona ans de Pasqua á qui l' hi agrada.

Es la vinya fá temps Rey que s' adora...
es la vinya fá temps Déu que s' admira...
si: d'ella ne surt sanch consoloradora.

Benehit, donchs, lo mortal que d' un ceptira,
si tot xuglant lo such, hora tras hora
lo mon ab ell se jau, tomba y regira.

A. F. O.

Conversa de modas:

—Mira Agustinet, are las senyoras en lloch de sombrero, portarán un barco al cap.

—No tinga por que jo hi naufragui en aquest barco...

—Déu vulga que no t' hi pesquin.

Lo mestre de cada senmana:

—A ver niño, cual es la mitad de l[4].

Lo noy:

—Un xavo.

Disputava cert cadet

qu' era molt cobart y ase,
ab un jove, quan de pet
vá senyalarli l' espasa.

—Mira, (l' altre contestá,)
minyó que no armém camorra,
que aixó, sols te servirá
per ferte nosa per corre.

L. T. C.

L' home de l' Antonieta

tractant de viure bè, ab l' esquena dreta,
pera lográ aquests fins
vá anarse'n decidit ab los carlins.

Mes sort despiadada!...

Entra en foch y l'hi rompan l' espinada,
y are exclama ab véu trista, adolorida
sa esposa, la Antonieta.

—¡Ay! de viure tractá ab l' esquena dreta
y are viu ab l' esquena mitj partida!

Un senyó detura á un bolsista que vá péll
carrer, deprésa, bevent los vents.

—Ola, Paulino... que tenim... que hi ha...
¿qué passa?..

—Qué passa?... 'L temps: ab aixó adios,
conservathi.

Y segueix lo sèu cami.

General es Serrano,

generals en Pavia y Ros de Olano,

general en Zavala, y Moriones

es general també, y ho es en Briones:
y en fi ¡cas béa fatál!

fins aquí 'l malestar es *general*.

COMPARACIONS CARLISTAS.

—¿En qué se sembla un carlí ab una casa de Barcelona?
 —En que t'è *estadants*.
 —¿Y á un aprenent que vè de fora?
 —En que l' *espavilan*.
 —Y ab la quaresma?
 —En que may mes s' acaban.
 —Y als passatjers que van á Igualada?
 —En que per fugir tenen *diligencia*.

CANTARELLAS.

Fama de *casta* ne tens;
 mes digam de quina, nena:
 que no volria després
 que fosses de *casta inglesa*.

B.

Roseta tú ets una rosa
 y ab espinas afiladas,
 que no se 'm clavan al cor
 y si sempre á la butxaca.

Aucelleta alguns te diuen
 y que 'u ets no hi ha cap dupte;
 mes ets aucella de aquellas
 que 'n diuen *aves nocturnas*.

L. T. C.

Perque vas tornante calva,
 ploras, gemegas, t' enujas,
 y fins tens por que t' olvidi...
 aixó ray... ¿no tens *perrucas*?...

M. B.

Dius qu' era dols lo petó
 que aquest d' matí t' hi fet...
 com que carmellos menjava,
 era dols, naturalment!..

P. B.

EPICRAMAS

—Socorrol... per Déu socorrol...
 —Socorrol... ¿No véus quin foch?...
 —¿Qu'es?... dia entrant lo sereno.
 —Ca, res: nos feyam l' amor.

P. B.

Acotxat ab un gaban
 pr' un café anava buscant
 un francès com qui 's trastorna,
 y un l' hi digué ab molta sorna:
 —¿Que busca á Mr. Ranglan?
 Y ell mirantlo de prime
 com no sabent que l' hi passa,
 tot de un plegat respongué:
 fent un signo d' amenassa:
 —Buscò á Mr. Pellissé!

Ll.

—En Via (deya l' Anita
 parlantne del seu marit)
 per la cosa mes petita
 discuteix un jorn seguit.
 —Y l' Anita, deya en Via
 referintse á sa mullé,
 enrahona nit y dia
 sense enrahonar de re.

A. DE LA F.

—Per ser llarch de dits l' Arcis
 á la presó 'l van tencar.
 —Si qu' es ton' o diu en Lluis
 porque no se 'ls fá escursar?

J.

—Fa sovint moltes campanas...
 —¿Qu' es campaner de treball?...
 —Té carbassas... fins passions...
 —Jardiner donchs?...—Estudiant.

P. Y L.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse 'ls ciutadans Perico Matalassé, Un novici, Badinguet, Mal casat de Reus, Pere Botero, Ralip, Dos escabellats, Cómich d' Horta, Pepa y Lola y Nyela.

Haurien de arreglarse las dels ciutadans Desahogat, Oncle y nebot, Dos fills de Catalunya, Manini, F. Cianchet, Poca Solta y Pau dels timbais.

Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quats no quedan mencionats, no poden insertarse per fluxas, facils d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadá Trepitja-espinas Insertarem alguna cosa.—Patera. Y l' seu geroglifich.—Dos sibochs. Y uns quans carrers dels seus.—Un pintayre. Lo geroglifich es bastant fosch: á la xarada hi falta solució.—V. del C. Condat. Bè: si no es copiat: lo de la seva amiga no vá.—Reontra etc. Ja hem aprofitat lo que podiam.—D. Dalmau. Idem de Ienzo.—D. Crispin y C. Idem, idem.—C. Aramis. Are que tenim la solució de béem dirli que no 'ns agrada.—C. Aixistas de C. M. Quan valguin enviar una cosa, mes val qu' siga de enta que robada.—F. T. y M. Y a vosté respecte a alguna cosa l' hi dihem lo mateix, y aixó 'ns fa pensar que lo altra ho siga també.—X. de Cat. E. Dimonis. Donarem lo seu geroglifich al dibuixant.—Dos Ilega-fills. La primera cantarela be.—S. M. y M. Lo mateix que alguna de les sevas preguntas.—Ciudadans Manini, Mauelet, Un guenyo, C. Premianés, Dos parents de lluny, Quimeta Feu, Pau Fardassa, Un expòsit, Esquiroi, la Miseria, Zorandino, Caballero Artagnan, E. y C. y Mal casat de Reus. Vaja, vaja, ja deuen pensarsho: to de cada semana: carabassa.—Boixompilatg. Insertarem la poesia.—F. T. M. Y dugas cantarelas de v. ste.—Manxon y Mulata. Hi anirà la poesia.—Lais tibi Crospis.—Epigramas y geroglifich millors que la poesia que peca per desaliyda.—Perico Matalassé. La semana entrant realisarem los seus desitjos: lo que 'ns envia está bé.—Pere Botero. Las cosas béen compartidas: tinga calma.—R. lip. Idem, idem: insertarem lo càcul.—Dos escabellats. Ni la seva poesia es fruyta del temps, ni que ho sigués, es prou madura.—Gómich de Horta. Insertarem lo salt del caball.—Pepa y Lola. Alguna cosa bé; pero no tant com las xaradas.—Un novici. Tampoch valen lo que las sóvas, las cantarelas que 'ns remet.—Desahogat. Hi aniran duas preguntas.—Dos fills de Catalunya Y una de seva no més.—Poca Solta. Insertarem l' anagrama.—Pau dels Timba s. No més hi ha una cantarela regulareta: lo demés no lita prou.

SOLUCIONS

que corresponen á lo insertat en l' últim número de la Campana.

- 1.ª FUGA DE VOCALS: Un carro que mena un carro que corra pel meu carré cap al correo corria carta á cercar del carter.
- 2.ª FUGA DE CONSONANTS: La gata mansa á casa vá ratant, agafa las ratas á la sala saltant.
- 3.ª ANAGRAMA.—(Algunas erradas de imprenta fan ininteligible aquest anagrama que 'l referem en un próxim número.)
- 4.ª PROBLEMA ARITMETICH.—Tenia 62 taronjas, l' amich vá comprarne 61 y las hi va pagar á 2521 miléssimas.
- 5.ª PREGUNTA 1.ª.—En que crema.
- 6.ª ID. 2.ª.—En que té un gran cor.
- 7.ª XARADA 1.ª.—Tot hom té un sis ó as.
- 8.ª XARADA 2.ª.—Cel-o bert.
- 9.ª ENDAVINALLA.—Campana.
- 10.ª GEROGLIFICH: Ab la mà de oli bruta los cinch dits me vá estampar en la capa la criada y tots cinch varen tacar: Los set duros qu' en cinch meses havia la noya guanyat vareig d' arri y ans dotze horas al carrer havia saltat.

Totas las solucions, las han endavinadas lo ciudadá Quehi-fas: totas menos las 1 y 2, Un novici; menos las 2 y 6, Trepitja-espinas: menos las 2, 6 y 10, Nyela: las 1, 5, 7, 8 y 9, Manini y D. Petit: las 1, 4, 7, 8 y 9, Oncle y nebot: las 5, 8, 9 y 10 Desahogat: las 1, 5 y 9, Mauelet, Un guenyo y Perico Matalassé. las 7, 8 y 9, Jeremias y Un C. Premianés: las 5, 8 y 9, Patera: las 1 8 y 9, Dos parents de lluny: las 5 y 9, Aixistas de ca'n M. y Q. Feu: las 1 y 9, Badinguet y Manxaire: las 4, 8 y 9, Dos sibochs: las 1 y 5, Un pintayre: y no més que la 9, V. del Carre Condat, Mal casat de Reus y Pau Fardassa.

PREGUNTAS.

- 1.ª Mirant un San al revés ¿qué s'hi véu?
- 2.ª De 4 trayentne 1 que queda?

DOS BALIGA-BALAGAS TARRASSENCHS.

ANAGRAMA.

Tot lo soldat del estat tant de quartel com de tot, y jo de tot una carga ab l'esquena tot, pèl mon vaig tot lo dia y sols logro tot la fam que 'm torna groch. Cinch lletras; si no 'u acertas ves á cal fuster de cop, digas que un> tot te deixi y apa... barrina lector!

TANI Y MANANI.

FUGA DE VOCALS.

ll. . l. r.b. h. r.b.t
 .n p.ll.t q. h. r.b.t r.b.
 q. r.b. .n c.p d. r.b.t
 q. .n r.b.t d. r.b. r.b.

UN NOVICI.

FUGA DE CONSONANTS.

.o. .o... .a... .o. .a.o. .o..a,
 .o. .a.a. á .o.a ' . á,
 .o. .o.o. .o. ' .o. .o. .o...a
 . a. .o. .a. .o. .o. .o.a.

FEDERICH SISORT.

TORTURA CEREBRAL.

¿Cóm pot ferse sortir á un home de un puesto, ahont no hi haja entrai?

Dos ESCABELLATS.

PROBLEMA ARITMETICH.

Un matemàtich tenia tres fills, y havénthli preguntat quina edat tenian respongue:

Lo mes gran la edat reunida del mitjá y del petit: al mitjá l' hi faltan tres anys per tenir la dels altres dos plegats; y l' petit conta exactament la quarta part dels altres dos reunits.

¿Quina es l' edat dels tres fills del sabater?

F. DE BADALONA.

XARADA

I.

Primera-dos tothom tè,
 ab l' hu quarta 's fa bugada,
 se compra ab lo primé tres
 y conech á un qu' es tres-quarta.
 Lo mèu tot quan n'es lo temps
 pots menjar tu si t' agrada,
 de dolent no n'es pas gens
 sols te mala anonenada.

POCA SOLTA.

II.

Ma estimada hu-segona
 un tercera 'm vá donar,
 y sa careta bufona
 color tot se vá tornar.

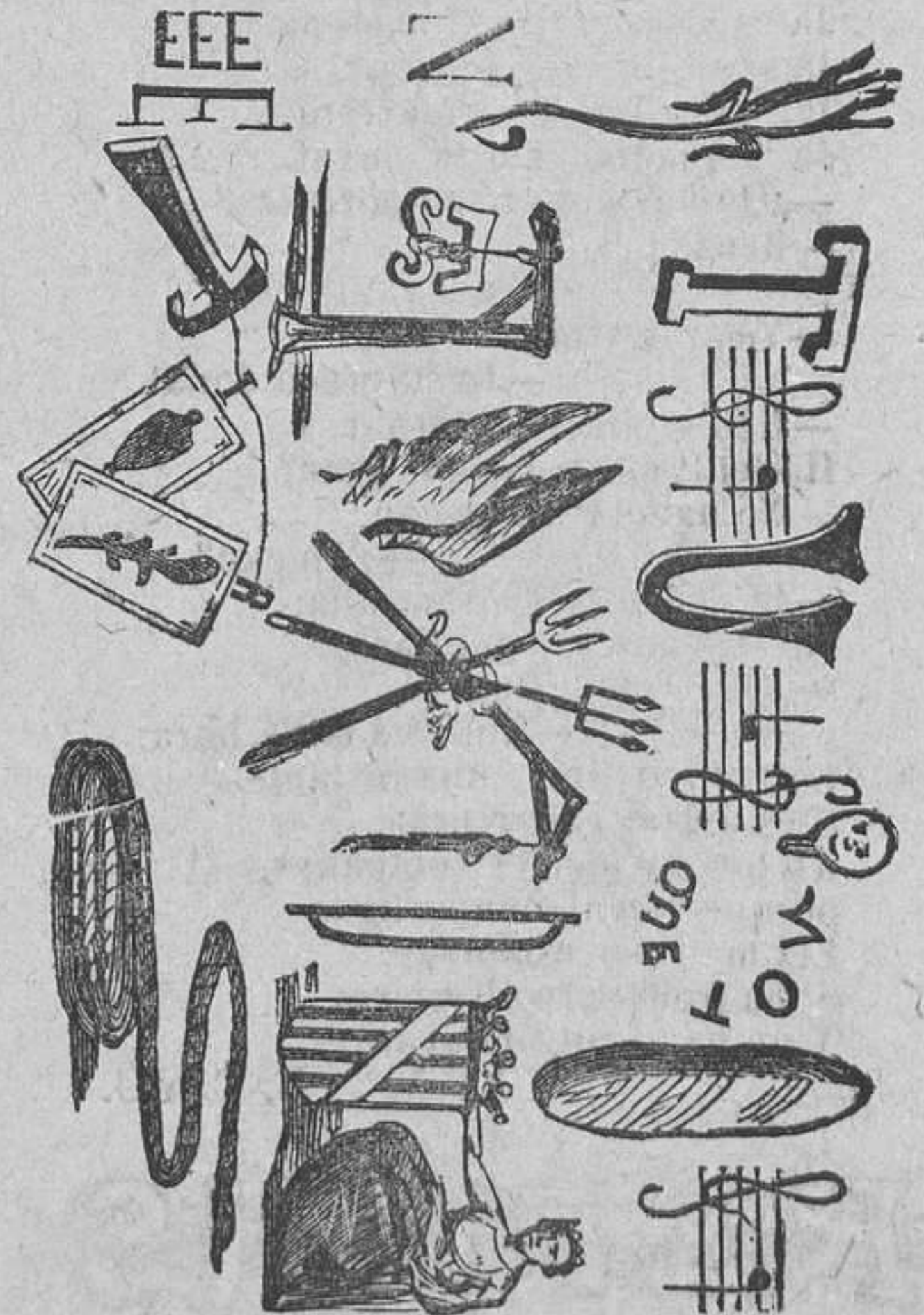
UN TRAYOC.

ENDAVINALLA.

Nina tinch sen-e ser nen,
 sense ser O soch rodó
 retrato y mirall no só,
 y sense ser delinquent
 acostuman á tancar-me,
 y fins tu 'm tancas també,
 jencare no véus bèn bé
 qui só per endavinar-me?

M. MIRAPEIX.

GEROGLIFICH.

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAUEÑO, 14.
 Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.